

Algemene reactie op de conceptcode Corporate Governance

Op 1 juli jl. is de conceptcode van de commissie Tabaksblad betreffende Corporate governance gepresenteerd. Doelstelling hiervan is een herstel van vertrouwen in een eerlijke, integere en transparante gang van zaken in beursgenoteerd vennootschapsland.

Echter doordat niet in concreto wordt aangegeven voor welk probleem of welke problemen de diverse best practice bepalingen een oplossing bieden, wordt de zin van de conceptcode duidelijk verzwakt. Door het ontbreken hiervan wordt, onbedoeld, de indruk gewekt dat de code een doel op zich is. Dit wordt versterkt doordat de commissie geen toelichting geeft bij de diverse bepalingen.

Hooguit kan men denken aan enkele incidentele aan het licht gekomen praktijken in ondernemingsbestuur of toezicht, die dan via de code met generieke bepalingen worden bestreden.

Als de bepalingen alleen bedoeld zijn voor bestuurders die hun verantwoordelijkheid veronachtzamen of zelfs op een onbehoorlijke manier uitoefenen, dan ware het beter geweest om de desbetreffende gevallen in "educatieve" zin te behandelen. Nu wordt géén aandacht besteed aan het feit dat het overgrote deel van de beursgenoteerde ondernemingen behoorlijk en ook bekwaam wordt bestuurd en gesuperviseerd, met het juiste gevoel voor verantwoordelijkheid en het afleggen van verantwoording. Daardoor wordt, onbedoeld, de indruk gewekt alsof heel beursgenoteerd vennootschapsland in het beklagdenbankje thuishoort.

Ook al waarschuwt de commissie in de preambule dat afwijkingen van de bepalingen niet als negatief mogen worden beschouwd, toch ontstaat dit gevoel heel gemakkelijk. Immers er moet een toelichting op de afwijkingen worden gegeven. Alleen al hierdoor ontstaat het gevoel dat men zich moet verdedigen.

Bij het lezen van de best practice bepalingen wordt al snel duidelijk dat deze in feite volledig gericht zijn op grote beursgenoteerde ondernemingen.

Dat de commissie zich hierop richt is begrijpelijk, omdat de bekend geworden problemen zich bij enkele van dit soort bedrijven hebben voorgedaan. Deze bedrijven spreken ook meer tot de verbeelding en staan dientengevolge ook veel meer in het middelpunt van de belangstelling.

Bij kleinere ondernemingen staat het bestuur echter dicht bij de praktijk, waardoor minder formeel en minder op afstand wordt aangestuurd. Ook is, vaak door de aard en de geringere omvang, de aansturing minder complex. Bij kleinere ondernemingen is derhalve een minder stringente taakverdeling aanwezig. Ook is bij kleinere ondernemingen het toezicht veelal meer bij het bedrijf betrokken, hetgeen het commitment tot goed toezicht in het algemeen verhoogt en dus positief moet worden gewaardeerd.

Gelet op de grote verschillen die er bestaan tussen grote, middelgrote en kleine ondernemingen qua organisatiestructuur, bestuur en toezicht dient derhalve een vraagteken gezet te worden achter de "one size fits all" benadering van de commissie.

Wij bevelen aan dat de commissie alsnog beziet of alle door haar voorgestelde richtlijnen onverkort dienen te gelden voor "small cap" ondernemingen.

Tenslotte kan als algemene opmerking worden gesteld, dat aandeelhouders op de algemene vergadering van aandeelhouders behoren te komen om van hun stemrecht gebruik te maken. Zij behoren zich eerst terdege van toelichtingen in de vergadering op de hoogte te stellen en de mening van andere aandeelhouders te horen alvorens hun stem uit te brengen. Stemmen op afstand dient dus niet te worden bevorderd, tenzij het om aandeelhouders in het buitenland gaat.

Verder wordt hier reeds gereleveerd dat commissarissen en directie van Nedap overwegende bezwaren hebben tegen het voorstel het bestuur van de vennootschap voor een periode van 4 jaar te benoemen met de mogelijkheid van herbenoeming. Afgezien van het feit dat een dergelijke bepaling vanuit rechtspositioneel oogpunt onmogelijk kan worden doorgevoerd voor de zittende directieleden,

die immers voor onbepaalde tijd zijn benoemd, is het ook volstrekt onjuist om bestuurders een bestuurshorizon van 4 jaar op te leggen; dit is veel te kort om een goed, op de lange termijn gericht, ondernemingsbeleid te ontwikkelen en te implementeren.

Groenlo, 22 augustus 2003

N.V. Nederlandsche Apparatenfabriek "Nedap"

Namens de raad van commissarissen

Namens de directie

Prof.dr. D.M.N. van Wensveen

A.J. Westendorp

Voorzitter

Voorzitter